

Mandala-tegning

Produktet, og det, vi skal bidrage med på udstillingen, er en mandala (bet. hellig kreds, opr. 500 f.kr.), som er en rituel mønstertegning der tager udgangspunkt i cirklen, hvorfor mønsterets udvikling kan gå i alle retninger og blive helt unik. I centrum af cirklen placerer man en symbolsk tegning af "essensen af en drøm", og man starter også med at tegne indefra, så det omkringliggende mønster kommer til at basere sig på essensen, og ikke omvendt. Idéen stammer fra bl.a. buddhisme hvor man bruger mandalaen til at visualisere og behandle sin underbevidsthed.

Læringsmålene for undervisningen på *Kunsten* er, at eleverne skal sættes i stand til at

1. anvende praktiske erfaringer og teoretisk viden om formsproglige elementer, som form, farve og komposition i billedarbejde
2. deltage i billedarbejde sammen med andre
3. genkende forskellige billedkategorier og –genrer
4. kommunikere idéer og betydninger i visuelle udtryk.

Billede af produktet, uindrammet, det er en mandalategning skitseret med blyant, tegnet op med tusch og farvelagt med kridt. 420x420. Det skal hænges op med en kort beskrivelse af kunstneren og dagdrømmen repræsenteret i midten

Mine egne pædagogiske mål for undervisningen er

1. Oplevelse, indlevelse og forståelse – at forløbet er autentisk
2. Dialog- og samtalebaseret undervisning, både oplæg og arbejde, med fokus på læring som deltagelse (interaktion, tænkning og kommunikation) – at udføre dialogisk undervisning i praksis
3. Åbne for det udefinerede, det nye, så der er plads til den menneskelige meningstildelingsproces (individuel, gruppevis, klassen) - flerstemmighed

I forløbet bruger jeg *Kunsten* til at åbne for det nye, det som Olga Dysthe kalder "det ulige" (UP, 2011, nr. 1). Her kan man give billedet mening gennem klassens egen stemme, ved at lade dem demonstrere deres aktuelle viden og følelse, tilføje en problematik eller på anden vis præge samtalen i en forudbestemt retning, og observere elevernes definitioner og begreber ændre sig i forhold til det stof de præsenteres for, og ikke mindst af hinanden. På et kunstmuseum er der rig mulighed for at tage hul på noget nyt, da værkerne er blevet til i en samtid eller en betydning af samfundsmæssig relevans og derfor har kulturel dannelsesværdi, og fordi de ofte byder ind på et emne på en helt speciel måde. Værkerne er gode fordi de kommunikerer ved hjælp af flere sanser, end tekstbøger eller YouTube-undervisning, samtidig med at de oftest er kryptiske og mystiske. Det åbner op for en "ulige" form for nysgerrighed, som er meget anvendelig for undervisningen.

Konkret skal vi samle inspiration fra *Kunstens samling*, mere præcist omkring former og farver. Til besøget er der forberedt nogle samtaler og opgaver der tager udgangspunkt i samlingen og med det formål at berige elevernes verbale evner indenfor området farver og mønstre.

Litteratur: UP, 2011, nr. 1, tidsskriftet "Unge Pædagoger", artiklen "Museernes særlige læringspotensiale i et dialogisk og flerstemigt perspektiv" af Olga Dysthe